

Sermo de sancto Bonaventura.

patrociṇient aliena. et ut q̄ nō possum⁹ sum/ mam lucē aspicere in se ḥtemplādo. saltez in sancti aspicere valeam⁹. et vt sic om̄is no/ stra inopia quā habem⁹ etiā in amādo sup/ pleaf. q̄ plerūq; imperfectus bō mag⁹ sentit se affici circa vñū sanctū q̄ circa deū. Et iō/ ppter has causas generales ordinavit de⁹/ vt sc̄tōs honorem⁹ et orem⁹. put plen⁹ ha/ betur p̄ Iaco. de voragine in legēdis sc̄tō/ rum in c. de festo oīm sanctor. Exaudit nā/ q̄ dñs oīones sc̄tōrū. Prouer. xv. t. iii. q. / vñ. in graiby. Annūmeret cōputeturq; in/ ter filios dei cōfident. et inter sc̄tōs sit sors illi⁹. vt Exultet celū laudib⁹ et reexultet ter/ ra gaudijs r̄c. Cui⁹ doctrina fulget ecclia/ ve sol et luna. et quem elegit dñs in charitate/ nō ficta. et dedit illi gloriā sempiternā.

Deo gratias.

Et quoniā Inno. iii. in canonisatōe san/ citi Vallstani quondā ep̄ivigornieñ. in An/ glia fecit de eo speciale collectā et orōnež di/ cendā in missa ei⁹. vt pat̄ ex bullā dicte ca/ nonizatiōis. Ideo laudo in h̄mōi canonisa/ tionē sc̄ti Bonaventre fieri collectā et secretā et postcomuniōem. vt sequit̄. et illas in bullā ca/ nonizatiōis inscribi. et reliquū officiū de/ pfecto. maiorib⁹ doctozib⁹ fieri. put etiā mā/ davit fieri Laliz. iii. in canonisatōe san/ citi Osmundi. vt in bullā canonisatōis ei⁹ in/ scribitur.

Collecta alias Oratio.

Exaudi q̄sum⁹ dñe p̄ces nr̄as et interce/ dente beato Bonaventura pfectore tuo at/ q̄ pontifice salutarib⁹ nos instrue discipli/ nis et gaudijs fac perfrui sempiternis. Per/ dñm nr̄m iesum r̄c.

Secreta.

Suscipe clemētissime deus hostiaz lau/ dis quā tibi p̄ peccatis nr̄is offerimus. Et/ intercedente beato Bonaventura cōfessore atq; pontifice p̄ces nr̄as benignus exaudi. Per dñm nr̄m iesum r̄c.

Postcomunio.

Memor esto sacrificij nr̄i omnipotēs de/ us. et precib⁹ et meritis beati Bonaventure pfectoris tui atq; pontificis vitā nob̄ et glo/ riā tribue sempiternā. Per dñm nr̄m ie. r̄c.

Sermo magistri Roberti de laudibus sancti Bonaventure ordinis minorū.

Quatinā in medio nebule. et q̄si luna plena in diebus suis lucet et q̄si sol refulgēs. sic iste reful/ sit in templo dei. Scribunt̄ hec verba ori/ ginaliter Eccl. l. ca. ad laudē sc̄ti Bonauen/ ture. p̄posita. Preclarissima dñi sc̄ti Bona/ venture merita. Sixtū quartū pontificem maximū induxerūt. vt illū hoc felici tempe/ catalogo sanctorū ascriberet. Res est vtr̄q; grādis et digna valde q̄ dei gl̄iam pandit. sc̄tām ecclesiā exornat. religionem letificat christianā. ordinēq; sacrū minorū subleuat et extollit. Quid em̄ p̄statiū excogitari po/ test q̄ mortale boiem post deuictū trium/ phatiq; mundū ad celestia regna deduci. ibiq; imortalitatē ppetua gaudere cū chri/ sto. Quis de btā vita. pmissaq; nobis felici/ tate dubitat. valeat ad quā amicos dei iā/ pperasse certissimū est. ibi christ⁹ rex gl̄e. ibi/ imaculata bgo regina celorū. ibi pp̄he. apli/ martyres. pfectores et virgines. omesq; ele/ ci et amici dei. ibi deniq; b̄tissim⁹ Bonauen/ tura. Cū vero hodierna die sit annūrat⁹ catalogo sc̄tōrū. equū est et rōnabile vt eius/ sanctitas om̄i p̄plo fiat nota. Qua de re sta/ tui in p̄senti sermone laudib⁹ eius incūbe/ re. q̄ describit̄ in p̄bis p̄positis illustrasse ec/ clesiā sicut stella matutina. et sicut luna ple/ na. atq; vt sol fulgētissim⁹. p̄ q̄ splēdores ex/ cellentiarū suarū p̄nt denotari. Prima ex/ cellentia dī vite. Sc̄da doctrīe. Tercia re/ fulgentie. Prima excellētia sc̄ti Bonauen/ ture dicit̄ vite. Et vita quippe mūda et fruo/ sa iudicant̄ homies sancti. Et in iudiciū qn̄/ tum ad publicā venerationē spectat ad ec/ clesiā. vnde Inno. de rel. et vene. san. dicit. Nō abnegam⁹ qn̄ licet porrigit̄ p̄ces ali/ cui defuncto quē quis credat bonū virū. et/ nūc esse cū christo. licet nō sit canonizatus. q̄ fidē orātis dñs attendit. sed facere p̄ eo/ officiū vel preces solēnes nō licet. exq; in ca/ pmo de rel. et vene. san. statutū estvī nullus adorēt p̄ sc̄tō absq; auctoritate romane ec/ clesie. etiā si miracula faceret. quē em̄ ecclia reprobat reprobans est. et quē approbat approbadus. vt p̄z. xxiiij. q. s. c. hec est fides catolica. et. c. quoniā vetus. fm autē Bof/ fredum et Hostien. in canonisatōe sc̄tōrū in/ quirī de vita canonizandi si fuit in labori/ bus multis et iustis. si morib⁹ castus et stre-

nuus. vt nota dicitur. c. miramur. licet p mar
tyris non sit tam stricta sed etiam suave. Quod
autem vita sancti Bonaventura fuerit munda pu-
ra et sancta probatur triplici modo.
Primus dicit testificatiois. Secundus p/
fessionis. Tercius assumptiois. Primi
modus quo probat sanctitas et bonitas vite
s. Bonaventure dicit testificatiois. Habet ei
testimonium a viris fide dignis. Prior ab Alexan-
dro de ales viro bono et in sacra pagina
probatus doctore. De isto Alexander
scribit in chronicis ordinis beati Francisci
quod opus quod scripsit in theologia ap-
probatus fuit ab Alexander. iiii. et sexaginta
magistris parisiensibus. vt appareret in bulla ipsius
pontificis. quia puto esse parisiensis. Hic itaque
Alexander deales videns in Bonaventura
morum elegantiam corporis pulchritudinem. ve-
nustatem aspectum. eloquii suavitatem. persatis-
onisq; affabilitatem dicere sepe solebat. Non
videt Adam in hoie isto peccasse. q; si dice-
ret q; vita illius irreprehensibilis post angelica
era erat quam humana. Secundo bonitas vite
sancti Bonaventura habet testimonium a domi-
no Petro cardinali epo Hostien. q; fuit de
ordine predicatorum. Hic monachus habuit in fu-
nere Bonaventura suscepit themate. Do-
leo sup te frater mihi Jonatha. in q; in alia
retulit. q; q; Bonaventuram videbat ipsius
amore capiebat. eiusq; p;issima moita obe-
dienter recipiebat. p; marime greci et tarta-
ri. quibus ei eloquia plurimam p;uerunt. q; ver-
bavimus dicit. qm tpe generalis oculis lug-
duni celebrati. vt scribit in chronicis palle-
gatis. Frater Hieronymus de Esculo ordi-
nis minor. q; fuit postea generalis. deinde pa-
ternalis. epus Penestrinus. et tandem pa-
pa Nicolaus. iiii. rediit ex partibus orientali-
bus ad q; missus fuerat cum solenibus nuncius
grecorum et tartarorum. et ipso Bonaventura sug-
gerente. greci uicem ad uinitatem ecclesie redierunt
et tartari baptizati sunt. Tercio sanctitas
vite Bonaventurae testimonium habet a poeta
vulgari dante. q; in tercia commedia ita dixit
Io. son la vita di Bonaventura. Da bagno
regio che in gradi officij Sempre postpo-
si la sinistra cura. Secundus modus q;
batur sanctitas Bonaventurae. dicit professo-
ris. Professus apparet regula sancta fra-
trum minorum in q; semper obdiu in ordine fuit
irreprehensibilis viri. Hec autem regula deuo-
tos professores suos ad christi aglorum atque scotorum

societatem p;ducit. Quid omnino ex triplici est
progratiua sive prominentia. Prima q; illa
regula a spiritu sancto fuit inspirata. Secunda q;
sive euangelio fuit fundata. Tercia q; sive
naturali signo fuit confirmata. De quibus
omnibus ita scribit in extrauagati Nicolai in
seculo libro decretalium. His fratribus minores
sunt illi sive regulare professores q; in euangelio
cofundatur eloquio. vite christi roboratur ex-
emplo. et fundatores militares ecclie apostolorum
eius sermonibus actibusq; firmatur. Hec est
apud deum et patrem mundam et immaculata reli-
gio q; descendens a patre luminum per eius fi-
lium exemplariter et probaliter tradita apostolis
deinde per spiritu sanctum beato Francisco et eis
sequentibus inspirata. totus in se continet testi-
monium trinitatis. Hec est cui attestate pau-
lo nullus de cetero debet esse molestus. quam
christi passionis sive stigmatibus confirmavit.
volens institutorem ipsius passionis sive signis
notabiliter insigniri. hec ibi. Hanc igitur re-
gulam divinitus inspiratus suscepit voluntate do-
minus Bonaventura q; a teneris annis beatissimus
Franciscus singulari deuotioe p;secutus.
Meritis quippe illius domini tenellus erat a mor-
tali infirmitate liberatus extitit. Unus ipse met
in legenda beati Francisci ita scribit ut ha-
bet in capitulo vli. Innumeris quoque per ipsius
in diversis partibus orbis exuberare non cess-
ant beneficia dei. sicut et ego ipse q; superiora de-
scripta experientia teste in meo p;baui. No-
to enim per melangente grauissime ad beatum
patrem Franciscum emissum a matre. cum adhuc
esset puerulus. ab ipsis sum mortis fauibus
erutus. et in robur vite incolunis restitu-
tus. Quid cum viua memoria teneam. vera nunc
confessione profiteor. ne tantum beneficium reti-
ces. sceleris arguar ut ingrat. Hec ibi. Cres-
scens itaque dominus Bonaventura. et de vir-
tute in virtutem proficiens cum affectioe et reue-
rentia beati Francisci anno etatis sue. xxij
sacra eius religionem ingressus est. In q; tan-
tu p;fecit in omni deuotioe et studio litterarum
q; septimo anno post ingressum religionis
legit sententias parisiensium et decimo anno. s. tri-
gesimo secundo etatis sue suscepit cathedram
magistralem. Tercius modus quomodo p;
batur scriptas dominum Bonaventuram. dicit assump-
tionis. Ob splendidissimam namque virtutem
eius famam et nomen clarissimum assumptus
fuit ad triplicem dignitatem.
Generalatus. Archiepiscopatus. Cardu-

Sermo de sancto Bonaventura.

nalatus. Primo fuit assumptus ad dignitatem generalis. Licet enim fuis dei Fransiscus platos suos humilibus vocabulis decreuerit noveri. non nobis parua dignitas est pro esse tunc fratribus quae sunt in religione minorum. tam longe latius diffusa per orbem. Fuit namque dominus Bonaventura ordinis minorum octauus generalis. Primum fuit beatus Franciscus. Secundus frater Iohes dictus parens de Florentia. Tercius frater Helias de Assisio. Quartus frater Albertus de Pisis. Quintus frater Iulius anglicus. Sextus fratres Crescenzius. Septimus fratres Iohes de Parma. Octauus fratres Bonaventura. Hic in capitulo generali Romae celebrato. Alexandro papa tertio pontifici anno ab incarnatione domini. Dicitur. et tertio decimo post religiosis ingressum in festo purificatis beatissimis in generali fuit electus annis autem decem et octo ordinez laudabiliter rexit. fuisse altissimum in paupertate et humilitate. confortabat suauiter tentatos. et infirmis fuisse libenter. In capitulo generali Tarbone celebrato per eum regulam reformatum et expulsit ordinem in provincias et custodias distinctas. Tempore vero sui generalis fuit facta translationis corporis sancti Anthoni de Padua ad grandem illam eccliam. in quam nunc est receditum. Tricesimo tercio anno post eius obitum in octaua domine resurrectionis. et tunc lingua eius quae sub terra fuerat. regta est ita recentis et rubicunda. quasi eadem hora sanctus illegiosus decessisset. quam beatus et deuotus Bonaventura in manibus reverent accipiens irrigatus pluviis lachrymarum coram oibz hominibus affari cepit. Lingua benedicta quae semper benedixisti domum et alios benedicere fecisti. nunc manifeste apparet quanto fueris meriti apud dominum. Secundo fuit assumptus ad dignitatem archiepiscopatus. nam Clemens papa. iiii. constitutus ei archiepiscopatus Eboracensis pinguissum. sed ipse de parisius ubi tunc erat ad pedes domini papae se offerens. tam humiliter et efficaciter tanto gratuus et dignitati cessit. quod dominus papa ei concessione admisit. Et ne quis mireretur. quod Clemens archiepiscopus illum fecerit cum in generali fuerit electus Alexandro. iiii. pontifici ut diximus. Scinditur est quod post Alexandrum predictum creatus fuit Urbanus. iiii. et post Urbanum Clemens. iiii. et post Clemencem Gregorius decimus. Non correkte sunt chronice ordinis ex quibus collegi. Tercio Bonaventura fuit assumptus ad dignitatem cardinalat. hec dignitas amplius

suma est in ecclesia dei. Quia ut dicitur. glo. in canonicis ministerium extra officium archiepiscopi Cardinales dicuntur quod per eos regitur universalis ecclesia sicut in cardine regitur hostium. ut ponitur. lxxi. dictum. fraternalitate. Et dicit Augustinus de Ancona in libro de parte ecclesiastica. Cardinales assistunt papae sicut apostoli christi. Apostoli enim sunt nuncupati christi fratres secundum illud psalmi regum. Narrabo nomine tuum fratribus meis. et principes mundi secundum ille psalmi. Et constitutes eos principes super omnem terram. Sed papa cum facit aliquos cardinales insignit eos ista duplice dignitate. dicens eis. Estote fratres mei et principes mundi. Ipse autem papa gerit personam christi. Et quis etiam episcopi succedit loco apostolorum. alio cum modo cardinales. Apostoli enim duplice modo se habuerunt ad christum. Uno modo ut personaliter assidentes. sicut fuit anno passionis et ascensionis. Secundo modo ut missi ex precepto eius per orbem. Dominus fuit post aduentum spissi. qui dissipaverunt diviserunt se accipiendo rursumque priuiciam vel regnum in sorte sue predicationis. Cardinals et representant personam apostolorum et christi assidentes. quod ipsi assistunt papae personaliter ut vicario christi. Secundo modo representant personam apostolorum episcopi qui in parte sollicitudinis vocati sunt regentes diuersas ciuitates vel provincias. ut archiepiscopi. Et istud est satis convenienter. ut sic in hierarchia celesti aliqui angeli sunt assidentes. alii missi frequenter ad nos. Ita in nostra ecclesiastica hierarchia. decet alios quos assisteret ut cardinales. alios mittit ut episcopos. et huius de lege communis. quod suborta causa non tollit quoniam cardinales aliqui mittantur ut legati. et episcopi aliqui etiam vocati a papae sunt ei assidentes. Accipiunt autem cardinales a papae pallium rubrum. in signum ardentis charitatis quam debent habere. ita ut sint parati sanguinem suum fundere. et mori pro bono et defensione ecclesie et pfectu. Unde in capitulo Fundamenta de electione. libro. vi. dicuntur cardinales. fratres. coadiutores. consiliarii et assistentes domini papae. Ut igitur ad Bonaventuram redeamus. ipse cardinalis effectus fuit. Nam parisius existens vocatus fuit a domino Gregorio decimo. qui pontifex ipsum recipere cardinalatum et episcopatum. Urbanensem coegerit. Imposuitque ut locum negotiorum ipse dirigatur. Sed curiosi quod nos ipugnare non cessant. querentes. cur bonaventura archiepiscopum recusavit. et non cardinalatum accepit. Ad quod respondemus quod potuit esse quod

Gregorius decimus p̄fatus eū obedientia vel alij forti p̄suasiōe induxit ut cardinalatuz suscipit. qd nō fecit Clemēs. dū ei archiepi scopariū sc̄ulit. et vt scribit in ca. H̄si cū pri dem de renūciatiōe. Tūc in te verā humilitate custodies cū p̄ ea locū sublimē effugi es. et p̄ obedientiā nō dimittes. Iraqz nō si ne humilitate maria et dei timore dignitatē cardinalatū acceptauit. Nā tante fuit hūlitatis q̄rēa pontificatū maximū celititudinē adipisci potuisset. qd noluit. Inq̄t em̄ Bartholomeus de p̄sis in libri p̄formatū. q̄ p̄ morte Clemētis cū p̄ plures mēses cardinales in electiōe pape h̄uenire nō possent. tante opionis erat apud eos Bonauentura tūc general minister. q̄ oēs cardinales vota sua in cū cōpromiserūt. vt si se v̄l alii p̄ pānoiaret. illū ip̄i eligerēt. Ip̄e vero noīavit dūm Theobaldū archidiaconū leodoniensem sc̄issimū virū. q̄ fuit Gregorius decimus. et multū coruscauit miraculū. et iacet Aretū in ecclia maiori. canonizatū in ecclia arentina. Quare dñs Bonauentura p̄batus inuenit est in om̄i vita sua. Et cū plurimū laborasset. p̄ aniarū salutē. tandem ex hac luce decessit. āno dñi. D. cc. lxxvij. Etaq; vero sue q̄nquagesimo tercio hora matutina diei dñice. terciadecima die mensis Julij. Eadē vero die sepultū corpū in ecclia fratrum minorū lugduni fuit. Sc̄da excellentia sc̄i Bonauenture dī doctrine. Fuit qdem ip̄e doctor. qd nec minū h̄ri debet. cū dicitur extra de hereticis. c. cū ex iniūcto. Doctori ordo p̄cipiens est in ecclia dei. et de doctrib; scriptū est Daniel. xij. c. Qui ad iusticiā erudit plurimos. q̄si stelle fulgebūt in perpetuas eternitates. Doctorib; insup diuinariū scripturaz aureola dāda est. vt doctores in q̄rto ponunt. et Albertus in cōpendio theologie. Doctrīa ḡ dñi Bonauenture magna lumen diffudit in ecclia dei p̄pter tripli/ce illū p̄ditionē. Primo quia fuit copiosa. Sc̄do q̄a deuota. Tercio q̄r fructuosa.

Prima p̄ditio doctrine sc̄i Bonauenture fuit copiosa. Multa q̄deꝝ scripsit laude digna et legentib; grata. Nā scripsit libelluz apologie ōtra Hiraldū de abbatis villa. q̄ multa falsa de religiosis et religionis statu disserbat. q̄ Hiraldū tandem leprosus mortuus est. Scripsit libelluz de sex alis seraphin. et sup Benesim. opus qd intitulat de septē visionib; et defensoriuz religiōis. et re-

gulā nonicioꝝ. et sup q̄ttuor libros sūtarū. et breviiloquiu. et sermones dñicales p̄ an/ni circulū. et sup q̄ttuor euangelia. precipue sup Lucā. et de arbore vite crucifixi. et pluri/ra alia opuscula edidit. inter q̄ om̄ia singu/laris fuit legenda beati Francisci. Hāc v̄dere voluit vir ille clarissim⁹ Leonardus Aretinus. vt retulerūt mihi quidā patres cōuent⁹ florentini. quā cū diligentissime le/gendo p̄currisset restituit illā fratrib; assē/rens q̄ in illo dicendi genere nullus esset qui Bonauenturaz posset superare. Se/cūdo doctrina Bonauenture fuit deuota. sapida et vere seraphica. que legētes nō solā illuminat. sed inflamat. Nec aliter esse pos/seret cū de illo in chronicis scribas. Siqui/dem omnē veritatē quaz p̄cipiebat intelle/ctu. ad formā oīonis et laudationis diuine reducens. p̄tinuo ruminabat affectu. Nar/ratur adhuc de eo q̄ dū scribebat legendā sancti Francisci. quadā die sanctus Tho/mas de aquino accessit ad visitandū eum. et cū familiariter (vt solebat facere) aperu/isset hostiū celle Bonauenture. v̄dit eum orantē ante crucifixū. et in extasi factū. mot/sanc⁹ Thomas dimisit cum. nec locu⁹ est quicq; sed socio suo dixit. Sinam⁹ sanctuz q̄ laborat p̄ sancto. q̄r scribebat gesta san/cti Francisci. qd ip̄e sanct⁹ Thomas scie/bat. Tercio doctrina sancti Bonauentu/re fuit fructuosa. nō em̄ pfuit illis tantu⁹ q̄ eū viderunt et audierūt docente. sed etiam om̄ib; qui ei⁹ scripta legūt. vt patet p̄ experientiā. Tertia excellentia sancti Bonauenture dicitur resulgēt. Volut q̄ppe deus sanctū istū triplici splendore fulgere. Pri/mus dicitur miraculose coruscatiois. Se/undus solēnis canonizatiōis. Tertiū mundialis veneratiōis. Primus splen/dor dicitur miraculose coruscatiois. Fecit q̄d em̄ de meritis eius miracula multa ex q̄bus aliqua p̄curram⁹. Fertur de ip̄o q̄dum in humanis agebat. cāta ad sacramē/tum eucharistie deuotioē mouebat. q̄ die/bus aliquib; p̄pter morē eius abstinuit a ce/lebratione. Semel vero dū deuotus mis/sam audiret. et cū lachrymis passionē domi/nicam meditareb; cum sacerdos celebrans cōicare veller. vna particula hostie p̄ sc̄ipaz ad os dñi Bonauenture aduolauit. quā ip̄e reuerent suscipiēs. intellexit timore scrupu/losū circa cōionē obitescāz fore deponēdū.

Sermo de sancto Bonaventura.

Quedā dñā Lugdunēsis Simona votata. cū filiū mortuū peperisset. illū ad sancti viri pedes detulit. q̄ factō signo crucis. viuentē matri dedit. Post mortē eī multa m̄ racula facta sunt ad invocatōem ei⁹.

Dulier quedaz de castro villano. octo dieb̄ laborauerat in partu. emissō voto q̄ visitaret sepulchrū Bonaventure. mox libera peperit. vñ in patria pia p̄suetudo insoluīt. vt mulieres laborātes in partu inuocent nomē Bonaventure. et sepissime a ḡuisimis pericul' liberant. Pet̄r⁹ fili⁹ Johis calezolari⁹ lugdunēsis. claudus dextera tibia. q̄ longo tpe sine baculo ambulare non poterat voto emissō ad sanctū Bonaventurā. liberatus est. Dux Aurelianēsis alsoriente carcerat⁹ a magne Britanie rege detinebat. vbi quartanā cū dolore capitis incurrit. hic audito noī sc̄i Bonaventure votū emissū si liber euadere posset visitarū se sepulchrū iþi⁹ sc̄i. Immutauit deus cor illi⁹ regis p̄dictū ducē a carcerib⁹ liberatū libeþ abire pm̄sīt. Qui etiā a dolore infirmitate liberatus. mox vt in gallias rediit ad sepulchrū sancti deuoþ perrexit.

Jacchera vxor magistri Nicolai lepra p̄cussa inuocato Bonaventura. et p̄ijs rotis p̄ illā emissis mūdata est. Vxor mḡi Johānis Harbreti regij secrerarij hydropica a medicis de sanitate desperata. accedēte viro ad sepulchrū Bonaventure sanata est.

In translatiōe corporis eius de ecclia veteri ad nouā lugduni corosā reliq̄ p̄e corporis Bonaventure caput inuentū est integrū. capillaturā habēs aclabia et dentes. et lingua colorata et integra acsi esset hoīs vivi. Laodomia vrbe uetana filias semias multas parturiēs viro suo Frācisco Dathei ingrata erat. tandem suasu cuiusdā magistri Francisci de aq̄ pendēte emissō voto ad Bonaventurā. inde ad paucos dies p̄cepit filiū quē post salubrez partum vocavit Bonaventurā. et cū grandiusculus esset effetu sus. supueniēte peste qua filie om̄es mortue fuerūt. hic ad inuocatiōem crebrā Bonaventure pestis periculū euasit. Sunt et alia hū⁹ sancti miracula q̄ obmittim⁹ ne te dio. p̄icitate rerum audiētes afficiān̄.

Secūdus splendor d̄r solēnis canonizatiōis. Nō desunt pleriq̄ sublimitatē hu⁹ sc̄i i vel e minucre. et eo q̄ S̄ix⁹ pontifex maxim⁹ qui illū catalogo sc̄tōrum ascri-

psit eiusdē fuit ordinis et p̄fessionis. Und idē obūciunt sc̄tō Vincentio de ordine p̄dicatorū. q̄ sc̄i Lalix⁹ illū canonizauit. quia eiusdē ciuitatis fuerat et patrie. At etiā P̄us sanctā illā gloriosem Katherinā d̄ Se nis p̄terea canonizatiōis decorauit honore. qm̄ ambo senenses. O temeritas malorum. o incredulitas iniqrū homīm. nō canonizant sancti absc̄ solēnitatib⁹ et publicis p̄ditiōib⁹ reūs̄. nō fuerūt p̄dicti sancti publicati ex aliq̄ affectiōe inordiata pontificū p̄fatorū. sed q̄ inuēti fuerūt digni et publice a christianis colerent. Ut em̄ habeatur in glo. de rel. et vene. sanc. in c. Gloriosus deus. Papa solus habet canonizare sc̄tōs. Primo q̄ canonizatio est vna de maximis causis fidei. iō ad papā referēda. extra d̄b̄ p̄timo. c. maiores. Secōdū q̄ papa habz̄ iū dicare de miracul' fidei. xxiij. q. i. c. quoties. Tercio q̄ ad papam spectat declarare dubia scripturaz. multo fort̄ d̄ubia sc̄tisat̄. extra. q̄ filii sunt legitimī. ca. p̄ venerabilē. Quartu ne p̄ multoz ep̄oz simplicitatē cōtingat p̄p̄m decipi. Quinto ne in infinituz fieret multiplicatio sc̄tōrz. et sic repesceret deuotio. et vilesceret sc̄ticas. lxx. dist. c. ep̄i. Papa vero in canonizādis sc̄tis multa vltur grauitate. obseruatq̄ tot ac tātas ceremonias. vt p̄t̄ in dicta glo. q̄ nullus eū de passione reprehensibil' affectiōis dephendere possit. Quocūq̄ igit̄ reqrunt ad canonizationē sc̄tōz. om̄ia pacta sunt in canonizatiōe sc̄tōz q̄s nominaūm. Et vt de sc̄o bonaventura dicā. p̄ canonizatiōe illi⁹ supplicarunt instāter pontifici S̄ixto. Imperator Frederic⁹. Ludouic⁹ rex Francoꝝ. Ferdinandus rex Sicilie. Matthias rex vngarie. Dux Venetiārū. Dux Dediolani. Dux Lalabrie. Alphonsus Ferdinandi p̄mogenit⁹. Dux Sabaudie. Ducissa Lalabrie. Florentini. Perusini et Balneoregiani. de q̄ru ciuitate Bonaventura oriundus extitit. Ip̄a insuper religio sacra minorū id postulauit fidentissime. cū p̄ viro digno a pud christi vicariū ex ip̄a religione assūptū supplicaret. Cui⁹ etiā tot⁹ religiōis ex parte h̄ assumpsit supplicādi officiū vir ille gravis integer in sacra pagina eruditissimus. ob suoz mor̄ bonitatē generalis minorū effectus. mḡi Frāciscus Samson. q̄ sancti Bonaventure cultor p̄cipiuſ. et S̄ixto pontifici charissim⁹ est. ac reuerendissimus

dñis cardinalibz et omni curie dilectus. rem
hac diuinā mirabiliter sollicitauit ac pcv/
ravit. cu^z deus mente bonā et voluntatem
rectā pspiciens exaudiuit preces et vidit la/
chrymas ac suspiria deprecantis. Comissa
fuit causa missi ad partes lugduni legati.
inquisitiones de vita et miraculū sancti diu ce/
lebrate fuere. Tandem cōmissarij deputati
ultimo sunt reuerēdissimi dñi cardinales
Julianus tituli scī Petri ad vincula. Ste/
phanus cardinalis Mediolanensis. et Frā/
ciscus de Gonzaga. Interueniente ad h^u sup/
plicatione feruēti reuerēdissimi dñi cardina/
lis Johis de Aragonia. q^z a teneris annis
deut^o semp erexit ad diuīa. Post oīa autē
rite pacta fin patrū sanctiōes. post relatio/
ne tam secretā q^z publicā. post ieiunia et ora/
tiones. post platoz omnīū q^z in vrbe reper/
ti sunt exquisitionē votoz. Virtus spūctō
eu dirigente in octaua resurrectiōis domi/
ni scī Bonauenturaz publice in ecclīa dei
a cūcī fidelibz statuit venerādū Anno dñi
Dcccclxxii. Tercius splēdor dicit re/
nerationis. Omnis christiana religio de ce/
tero scī ipm publice venerari debet. cui^z
meritis poterit fideles a multis periculis
liberari. imperareq^z bñficia summi dei. q^z
sit semp benedict^o p infinita secula seculoz
Amen.

Bulla de canonizatiōe scī Bonauentu/
re.

Sixtus episco
pus seruus seruorū dei ad
pētuā rei memorīa Sup/
na celestī patria ciuitas bie/
rusalē. cu^z participatio eius
In idipm. ita oīm electorū salutiōe letat. vt
quoz prestantiora sunt merita. copiosiora
enī sumat gaudia p̄miorū. Qd in excessu
mētis sue posit^o. Isaias p̄pheta sensisse vide/
tur. cū diceret. Exultat lauda habitatio si/
on. q^z magn^o in medio tui sanct^o. Exultent
igit oīm angeloz chorū q^z de vacuarū sediū
habitatiōe solliciti. conant^o de virtute in v/
tutem ad beatas illas māsiones vñ super/
bi ruerunt spūs humilitate pducere. Exul/
tent quoq^z omes anie iustorū q^z christi vesti/
gia sunt securi. atq^z omes tā veteris q^z no/
ni testamēti fideles amici dei. q^z tempt^o hu/
iūs scīl vanitatibz. qui dciuiū numerositā

te sgādēnt. Exultet celū laudibz resultet
terra gaudijs. quoz sanctorū editio leticiaz
habet plurimoz. Unde emī sīdei pietas ex/
igit vt qd. p salutē multoz geris. cōmūnibz
vbiq^z gaudijs celebref. Precipue vero ex/
ultet pontificū cerus beatorū et sacra docto/
rū concio q^z fulgent in celo tanq^z stelle in p/
petuas eternitates. Quos inter dū sanct^o
Bonauentura tanq^z nouuz sidus ex hac la/
chrymarū valle ad celestē q^z sursum est. Hie
rusalē vocante eum dño migraret emicuit.
Nos aut qui disponēte altissimo ad culmē
apostolat^o euecti christiani gregis curā ge/
rimus. quē p debito pastoralis officij iocū
do sanctorū collegio pformare vt debemus
intensis desiderijs affectam^o. ecclīe militā/
ti. p cui^z edificatione et incremēto ipm Bo/
nauenturā in catalogū sanctorū referendū
duxim^o haud incōgrue dicere possumus.
Exulta bodie et lauda habitatio sion. id est
christiana religio. in q^z tanq^z in monte sion
p veram fidē habitat verus de^o. qm̄ magn^o
in medio tui sanct^o. Quippe in medio ecclē/
sie aperuit os ei^o. et impleuit eu^o dñs spū sa/
plentie et intellect^o. et stola glīe induit eum. et
coronauit ad portas paradisi. in q^z vna cu^z
angelis glīa et felicitate letat. Letemur ita/
q^z et exultem^o. q^z celestis illa curia ex nob̄ ha/
bet cui sit cura de nobis. q^z suis nos ptegat
meritis. q^z informauit exēplis. illuminauit
doctrinis. et miraculis pfirmavit. Quē de^o
dedit cūcī plēs in glīam et honorez. cu^z
memoria in benedictiōe est. Ea nāq^z de di/
uinis rebus scripsit vt in eo spūctūs locut^o
videat. Ita pie religiose et scīe vixit vt scri/
ptis vita pgrueret et qd scribebat docere
exemplō. in q^z morū virtus et signorū clarit
as ita cōperta ē vt pgruetibz maximis me/
ritis ac miracul^o vere sanctitatis testimoniu^z
a militante ecclīa debeat eidem. Hā cū i flo/
re vidente inuētutis hūanis abiectis illece/
bris diuīo se addixisset fuitio. religionē be/
ati Francisci (que p ardua tendit) ingres/
sus. tantū sedula lectione et assidua oīone p/
fecit. vt cū sapiētemerito dicere posset. Op/
taui et dat^o est mibi sensus. Illuminat^o emī
ab eo q^z illuminat oīem sensuz. q^z lux. via. veri/
tas est et vita. paucorū ānoz spacio incredi/
bilē est sciām psecut^o. Nec talentū sibi a do/
mino creditū sudario alligauit aut terre i/
fodit. sed vt sapiētissim^o dispēsator in coem/
plicatē querit. In celebri emī Parisiensi

dd